

Protestantsko-socialistična komedija.

NAMEN SV. PISMA JE VERSKI NE ZNANSTVENI. — TO JE TISTA TEMELJNA RESNICA, KI JO MORA VSAK PRED OČMI IMETI, ČE HOČE SV. PISMO PRAV UMETI.
(Nadaljevanje.)

To je prav nazorno predstavljajo tega, kar protestantsko-socialistična zveza dela s sv. pismom. Protestantska cerkev, če sploh smemo o eni cerkvi govoriti, je tista nespametna mati, ki daje svojim otrokom tako knjigo v roke, kakor je sv. pismo. Ker so otroci pač otroci, ki ne vedo, kaj imajo v roki, ni čuda, da so je tako razmrcvarili, kajpada po navdihnjenju ("sv. Duha"), da ni skoraj nič ostalo. Socialisti so pa tisti kužki, ki čakajo ob njih nogah, da hlastnejo po tistem, kar jim iz rok pade, in še bolj temeljito razcufajo. Oni prizor je bolj idiličen, kot tragičen, ker otrok nima pameti, kužek pa je manj. Ta pa, protestantsko-socialistični, je tragičen, ker tako delajo odrasli otroci v svoji zaslepljenosti in hudobiji in to celo pod bogokletno firmo sv. Duha.

Sv. pismo ni knjiga za otroke, tudi za odrasle otroke ne. Ono ni knjiga, ki bi jo lahko vsak razlagal, pa naj bo še tako podkovan v tozadevni vedah. To menda zgodovina protestantizma, ki jo je dalo vsakemu v roke, zadosti jasno priča. Najmanj so pa v to poklicani kaki rdeči kužki, katerih vsa svetopisemska znanost obstoji v zaprašenih spominih na svetopisemske zgodbe, ki so jim iz otroških let ostali, in še to bolj v "pikčeri-jih", kot po vsebini Kristusa je svoji razodeti nauk, pisan in ne pisan, izročil svoji sv. cerkvi. Njo in samo njo je pooblastil, da ga čuva in avtentično razlaga, ne pa posamezne, najmanj še kake rdečkarje, ki kar delajo, delajo po navdihnjenju nekega drugega duha, o katerem pravimo, da ima roge.

Če hočem jaz vedeti, kako je treha kako postaviti razumeti, ne bom šel tistega vprašati, za katerega je dana, najmanj takrat, kadar mu-kaka bremena nalaga, ker vem, da jo bo on sebi v prilog, pristransko razlagal. Ako hočem imeti njeno avtentično razlago, se bom obrnil na tistega, ki jo je dal, oz. na tistega, ki ga je on pooblastil, da jo v njegovem imenu in smislu razlaga. Pri božji postavi, ki jo vsebuje sv. pismo in po katoliškem naziranju tudi ustno izročilo, je v to pooblaščen sv. cerkev. Njo je treba vprašati, kako se mora sv. pismo v celoti in v podrobnostih razumeti. In kaj pravi Cerkev o sv. pismu, kaj je njej sv. pismo?

Ali je njej sv. pismo božja beseda? Je! Ali je na celi črti, v celoti in v podrobnostih božja beseda in kot taka nezmotljiva? Je! Torej stoji Cerkev na fundamentalističnem stališču, da je celo sv. pismo v vseh podrobnostih nezmotljiva božja beseda in dosledno trdi, da zajec prežvekuje in da imajo omenjeni mrčesi po štiri in ne po šest nog? Ne, in stokrat ne! Verjamem, da protestantsko-socialistični komedijanti, tega ne razumejo. A to je le nov dokaz, da sv. pismo ne spada v njih roke, prav tako malo kakor Zgodbe sv. pisma v otrokove, in da o nečem kvasarijo, kar jim je de-

veta dežela. Kdor hoče to razumeti, mora najprej vedeti, kaj je Cerkev sv. pismo. Kaj tedaj? To kar Bogu, ki je sv. pisatelje navdihnil, da so nekaj razodetega nauka tudi napisali. Kaj pa je on s tem nameraval? Ali je hotel človeštvo učiti kozmogonije, kako se je svet polagoma razvijal? Ali geogonije, kako se je razvijala zemlja? Ali zoologije, poznati živali in njih lastnosti? Ali botanike, poznati rastlinstvo in njega skrivnosti? Ali astronomije, zvezdoslovja? Ali kake druge človeške vede? Ne prav nič vsega tega. To ni bil njegov namen in ni mogel biti. Kateri in kakšen pa?

Namen sv. pisma je verski ne znanstveni. To je tista temeljna resnica, ki jo mora vsak pred oči imeti, če hoče sv. pismo prav umeti. Ta resnica mora biti vsakemu in vedno tako pred očmi, kakor Modrim zvezda, ki jih je vodila v Betlehem, k nprorojenemu Odršeniku. Komur se ta zvezda skrile, kakor se je Modrim, ko so prišli v Jeruzalem, naj po njih zgledu ne napravi nobenega koraka naprej, ker bo sigurno zgrešen. Nikoli ne bo našel Boga v sv. pismu.

Kdor na podlagi te resnice pre- soja vsebino sv. pisma, zlasti ono, ki mu z znanstvenega stališča dela težave, je gotovo ne bo obšeljeval, in če jo bo, ne bo nič zadel, ker bo streljal v prazno. A ravno ta resnica, ta zvezda se je protestantskim pastorm in našim socialistom, skrila če so jo sploh kedaj videli, zato z bobnečim ognjem streljajo v sv. pismo. Ker streljajo v prazno, so le pomilovanja vredni.

Ko bi hotelo biti sv. pismo ne samo knjiga božje, ampak tudi knjiga človeške znanosti, bi jaz sam šel z bombo nanje. Sicer ni vse, kar danes ta ali ona znanost proslavlja kot pribito, končno ugotovljeno resnico, res tako trdno pribito. Znanosti se bodo marsičemu smejali, kar imamo mi kot vsak dvom vzvišeno. Marsikaj je pa vendar tako gotovo, da o resničnosti nimamo vzroka dvomiti. In mej temi neizpodbitnimi, popolnoma dokazanimi resnicami, so nekatere, ki so s sv. pismom v očitnem nasprotju. Tako, da če bi hotelo sv. pismo veljati za strogo znanstveno knjigo, bi morali reči, da se moti. Nadaljni logični sklep bi bil: Če se sv. pismo v enem moti, ko vendar hoče biti na celi črti in v vseh posameznih delih nezmotljiva božja beseda, je je treba kot tako na celi črti zavreči.

Do tega so danes v resnici prišli modernistični protestanti in razni drugi brezverski znanstveniki, kot papagaji pa naši socialisti. S kljubujočim obrazom in zaničljivim posmehom gledajo na nas, ki nam je sv. pismo božja beseda, češ, kmalu pride čas, ko vam bomo še Boga zbombardirali iz nebes. V resnici pa njih stavba ni drugega kot babilonski stolp, le stem razločkom, da je zidarjem prvega Boga je zidali na močvirje. Naj to dokažem.

AMERIŠKE VESTI.

— Washington. — V kongresu in senatu so se pojavili pacifisti, ki nasprotujejo vladnemu proračunu za vojno mornarico Združenih držav. Vlada namreč zahteva v svojem proračunu za mornarico 30 milijonov dolarjev, pacifisti pa tem proračunu ugovarjajo in zahtevajo redukcijo v proračunu.

— Washington. — Republikanski voditelji pričakujejo v kratkem trdega političnega boja z radikali in demokrati, ki bodo skupno nastopili za uvedbo raznih preiskav pri administraciji. Oboji bodo nalašč zahtevali preiskave iz političnega nagiba.

— Cleveland, O. — Senator Hiram Johnson bo imel te dni svoj prvi politični govor v tej državi pred zborom prostozidarjev. Njegov govor se nanaša na predsedniško kampanjo, ki jo bo Johnson v kratkem otvoril.

— Los Angeles, Cal. — Lahki potresni sunki so se čuli po tej okolici. Potres je trajal kakih petnajst sekund. Škode potres ni povzročil nobene.

— East St. Louis, Ill. — Znanstvenik Southern Gem Coal Co. je bila po sodnijskem naročilu izročena "receiverju" vsled slabega finančnega stališča.

— Hammon, N. J. — William Cameron 41 let star in njegovi trije otroci so zgoreli vred z njihovo hišo, ki se je ponoči vžgala in zgorela do tal. Kako bi bil požar nastal ni nikomur znano.

— Colorado Springs, Colo. — Rev. James A. Hafferman, ki je dospel pred kratkim iz Edina, Missouri v tukajšnje zdravilišče je te dni umrl. Njegovi telesni ostanki so bili prepeljani v njegovo domače mesto Edina, Mo. kjer se je vršil pogreb z velikimi slovesnostmi.

— Oil City, Pa. — V Clerion Countiju se je te dni dogodila velika nesreča. Na domu družine Emminger se je zanetil na nekaj način požar, ki je naglim potomcem vpepelil hišo. V hiši je spal stari oče, ki je bil sam doma z osmimi otroci njegove hčere. Vsi otroci in stari oče so zgoreli.

— Kansas City, Mo. — To mesto je postalo tretje mesto v Uniji za proizvajanje moke. V letu 1923. pravi poročilo se je produciralo oz. namlelo 5,386,000 sodov moke. Kans. City je centrala, kamor se steče žito treh velikih srednje-zapadnih držav.

— New York. — Včeraj se je pojavilo v Brooklynskem pristanu devet roparjev, ki so razorožili stražo, ter nato pokradli opija, ki se je nahajal v desetih zavojih vrednega do 100 tisoč dolarjev. Tovor so naložili na avtomobile in se nato neznano kam odpeljali.

zega pa možgane. Zidali so ga na temelju, o katerem so mislili, da je živa granitna skala, v resnici je pa le z visoko travo zaraščeno močvirje. Oba debatujoča protestantska pastora in z njima naši rdeči, so se postavili na stališče, kakor bi bilo sv. pismo knjiga svetnih znanosti, geologije, zoologije itd. Ker pa to ni in nikoli ni hotelo biti, so zidali in zidajo na močvirje. Naj to dokažem.

(Dalje sledi.)

VELIKANSKA EKSPLOZIJA ZAHTEVALA 35 ČLOVEŠKIH ŽRTEV.

Nad sto je bilo pri nesreči hudo poškodovanih, izmed katerih jih bo skoro gotovo umrlo nad dvajset.

— Pekin, Ill. — V tukajšnji izdelovalnici štirke se je pripetila včeraj silna eksplozija. Eksplozija je povzročila prah, ki se je dvigal in vseboval eksplozivne snovi. Nekako do 35 oseb je izgubilo življenje. Ko je šlo v tisk to poročilo, se poroča iz Pekina, da tovarna gori še vedno neprestano naprej. Najstrašnejše je bilo, to, ker se je eksplozija povzročila v zdoljnih prostorih tovarne in je gornja nadstropja popolnoma odrezala za izhod. Delavci v tretjem nadstropju, katerih je bilo precejšnje število so bili popolnoma odrezani od vsakega izhoda. Pod njimi pa je uničeval z veliko hitrostjo ogenj. Ker ni bilo druge rešitve, so delavci skakali iz tretjega nadstropja na tla, da so se tako rešili takojšne smrti. Veliko se jih je pri skakanju ponesrečilo, ker jih ognjegasci niso mogli presteči dovoljno.

Ker se je ogenj silno razširil daje od sebe na veliko daljavo silno vročino. Ognjegasci se vsled neznosne vročine ne morejo približati glavnim točkam, da bi ogenj uspešno pogasili. Materialna škoda bo veličanska. Gotovi deli tovarne so že popolnoma pogoreli in v zrak moli le še samo železno ogrodje. V tovarni je bilo zaposlenih nekako 250 ljudi. Koliko bo znala lista človeških žrtev se prav natančno še ne ve. Ker veliko je bilo takoj odpeljenih v razne bližnje bolnišnice, nekateri so bili odvedeni na domove itd. Ko bodo uradniki vse delavce natančno prešteli bodo še le dognali, koliko ljudi je izgubilo življenje.

Nekako 35 delavcev je delalo v petih železniških vozovih v bližini, kjer se je silna eksplozija dogodila. Ker so vsi vozovi razdejani so preiskovalci prepričani, da so vsi delavci izgubili svoje življenje. Takoj nato se je na dotičnem delu tovarne razvil požar in vročina je nastala takda, da nihče ni mogel na dotično mesto. Zato če je bil kdo ranjen in še pri življenju, je gotovo podlegel smrti vsled silne neznosne vročine.

Iz gorečih prostorov so prihajali grozni pretresljivi človeški klici, ki so klicali na pomoč pred prihajajočimi plameni, ki so čedalje bolj objemali tovarniško poslopje. Pozorišče je silno žalostno.

Tovarno je bila zgradila Illinois Sugar Refining Co., katero pa je kasneje prodala znani družbi Corn Products Co., ki je tovarno za večkrat povečala.

Na lice mesta so prihitele požarne brambe iz Peoria in par drugih bližnjih mest ter domača požarna bramba mesta Pekin. Tudi reševalni oddelki za ranjene in poškodovane delavce so prihitali z vseh bližnjih mest.

Katastrofa je ena izmed največjih, kar se jih je v tem kraju še dogodilo.

ŠIRITE LIST EDINOST

Gospodarji Slovenije.

DEMOKRATI IN RADIKALI ZVRAČAJO POSLEDICE SLABIH RAZMER NA SLS. A KRIVI SO VSEGA SAMI.

Slovenski kapitalistični krogi so lahko zadovoljni z dosedanjim političnim in gospodarskim razvojem v novi državi. Z manomom so dobili socialnodemokratske voditelje v svoje mreže ter s tem razbili njihovo stranko v brezpomembne frakcije, z obznano so zamašili usta komunistom ter zaustavili razmah njihovega spočetka mogočnega pokreta, s hujskanjem proti "nevarnim separatistom" so podaljšali življenje njihovim žvenketajočim sredstvom vedno naklonjenega centralizma, s korupcijo so dobili odločilen vpliv na vse naše državno gospodarstvo, v Sloveniji so stranke in časopisi pod njihovim vrhovnim poveljstvom. Le Slovenska ljudska stranka in njena parlamentarna reprezentanca ni njihova, ohranila si je popolno svobodo akcije in besede, za to pa je sedaj prišla doba, da se proti njej prizori neizprosno boj na nož, na smrt. Ves časopisni park, demokratski, radikalni, samostojni, socialistični, komunistični in nemški so postavili v eno črto za napad na Slovensko ljudsko stranko. Njo je treba pomandrat, potem ima kapitalistični val prosto pot po Sloveniji, brez vsake ovire, brez vsake kontrole.

Njihov glavni trik, katerega čujemo vsak dan iz nasprotnih trobent doneti na naša ušesa, je trditv: Slovenska ljudska stranka je gospodar Slovenije, v posesti ima skoraj vse poslanske mandate slovenskega ljudstva, ona je odgovorna za vse zlo, ki prihaja nad našo domovino.

Politično moč imajo iste stranke v rokah, ki so v posesti zakonodajne oblasti in eksekutive. Zakonodajna oblast izvršujejo po zadnjih volitvah v naši državi radikali, Nemci in džemijet. Slovenski ljudski stranki je zaprt pot v vlado, dokler se Slo-

veniji ne dovoli zakonodajna samouprava in se proti vedno večji korupciji v celi upravi ne začne brezobziren boj. Za vse zakonodajne čine nosijo torej odgovornost na Slovenskem radikali in Nemci ter še kvečjemu samostojneži, ki s svojimi spretnimi absencami pri različnih glasovanjih dajejo vsaj moralno podporo zakonodajavcem. Eksekutivo, izvršilno oblast za Slovenijo, v Belgradu in doma, pa imajo v največji meri v rokah demokratke, samostojneži in za temi radikali.

V vseh važnejših ministrstvih so za Slovenijo odločujoči uradniki, ki imajo vsled nepismenosti ministrov v slovenskimi, izvzemši podpisa, neomejeno oblast pri svojih ukrepih, demokratke in samostojneži. V notranjem ministrstvu — demokrat, v ministrstvu za pravosodje — demokrati, v prosveti — demokrat, v obraru — demokrat, v finančah, carinah, monopolih — demokrati, v kmetijstvu — samostojneži. In kako je v važnejših uradih doma? V politični upravi na odločilnih mestih — radikali in demokratke, v justici — demokrat, v industriji in trgovini z demokrat, v finančah — demokrat, v prosveti — demokrat, v poljedelstvu — samostojneži. Legislativa in eksekutiva, v kolikor pride v poštev Sloveniji, torej vsa politična moč glede Slovenije počiva sedaj v rokah demokratov, radikalov in samostojnežev. Če tudi so demokratke in samostojneži sicer trenutno v opoziciji — ne prostovoljno, zato tudi ne s srcem — vendar radikali vsled pomanjkanja svojih strankarjev uradnikov rajše nastavlja demokratke in samostojnežev privržence, ki so v smislu svojih strankarskih programov zvesti hlapci centralizma in njegovih

(Dalje na 4. strani.)

Denarne pošiljatve

V JUGOSLAVIJO, ITALIJO, AVSTRIJO ITD.

Naša banka ima svoje lastne zveze s pošto in zanesljivimi bankami v starem kraju in naše pošiljatve so dostavljene točno in brez vsakega odbitka. Prejemnik dobi denar na svoj dom ali na svojo domačo pošto. Naše cene so vedno med najnižjimi.

Naše cene za pošiljke v dinarjih in lirah so bile včeraj sledeče:

SKUPNO S POŠTINO:

500 — Din.	\$ 6.35	100 — Lir.	\$ 1.10
1000 — Din.	\$ 12.35	200 — Lir.	\$ 2.25
2500 — Din.	\$ 30.75	500 — Lir.	\$ 5.85
5000 — Din.	\$ 61.00	1000 — Lir.	\$ 11.70
10,000 — Din.	\$ 121.00		

Pri pošiljках nad Din. 10,000 in nad 2000 lir se po možnosti dovoljuje še poseben popust.

Ker se cena denarja čestokrat menja, dostikrat docela nepričakovano, je absolutno nemogoče določiti cene vnaprej. Zato se pošiljatve nakažejo po cenah onega dne, ko mi sprejmemo denar.

Pri brzojavnih pošiljках pridejo k navedenim cenam še stroški za brzojav. Dolarje pošiljamo mi tudi v Jugoslavijo in sicer po pošti kakor tudi brzojavno.

Za potovanje v stari kraj, kakor tudi od tam sem, Vam vse potrebno oskrbi najbolje naša banka.

Vse pošiljatve naslovite na:

SLOVENSKO BANKO

Zakrajšek, & Česark

70 — 9th Avenue,

New York, City.

NAROČNINA:	Za Zedinjene države za celo leto	\$4.00
"	Za Zedinjene države za pol leta	\$2.00
"	Za Chicago, Kanado in Evropo za celo leto	\$4.75
"	Za Chicago, Kanado in Evropo za pol leta	\$2.50
SUBSCRIPTION:	For United States per year	\$4.00
"	For United States per half year	\$2.00
"	For Chicago, Canada and Europe per year	\$4.75
"	For Chicago, Canada and Europe per half year	\$2.50

Dopisi važnega pomena, ki se jih hoče imeti priročne v gotovi številki, morajo biti doposlani na uredništvo pravočasno in morejo biti prejeti vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list. Na dopise brez podpisa se ne ozira.

Kadar se preselite sporočite nam takoj vaš NOVI naslov in poleg tega tudi vaš STARI naslov. S tem prihranite nam mnogo dela.

Entered as second class matter October 11th 1910, at Post Office at Chicago, Ill., under the act of March 3rd 1879.

Kdo naj plača več?

Letošnje leto se je pričelo v ameriškem kongresu z bojem, kdo bo plačeval več davkov v bližnji prihodnosti. Davke so doslej znašali skupaj: farmarji, nizko plačani delavci, razni dobičkolovci in bogatini. Dakev so plačevali vsi enako kljub temu, da so dohodki ljudi iz imenovanih razredov različni. N. pr. nizko plačani delavec je plačal davek prav tako, kakor bogatin. Farmar, ki je imel komaj toliko zemlje, da se je pošteno preživel če se je sploh mogel, je plačal prav toliko davka od svojega dela kakor bogatini, katerih dohotki se končujejo v milijonih. Delavci in farmarji morajo s svojimi davki zdrževati v isti meri šolstvo, kakor bogatini. Prav tako vse druge narodne naredbe, ki jih vzdržuje država.

Razlika je v tem ta, ne, koliko kdo plača davka, pač pa ta, da delavec plača od svoje hišice, če jo lastuje toliko davka, kakor bogatin od enakega posestva. Delavec mora poseči pri tem globoko v žep in dati ves svoj letni zaslužek deloma za davek, deloma za popravilo doma. Praktično je vedno na enem in istem finančnem stališču. Na drugi strani pa bogatin, ki naredi velikanski promet in spravi na stotisoče dobička v svoj žep plača po razdelitvi isti davek kot delavec. Od dobička, ki se stekajo v tisoče plača nekoliko dohodninskega davka t. j. par dolarjev od sto in vse drugo ostane njemu. Dočim delavec ne plača dohodninskega davka, ker ga nima plačati od kaj. Delavcu ne ostane nič, bogatinu pa ostanejo tisoči kljub temu, da plača svoj davek.

Prav tako je tudi z našimi farmarji. On mora plačati od vsakega akra zemlje isti davek, kakor ga plača velefarmer, ki lastuje na tisoče akrov zemlje in katerega dohotki se stekajo v deset tisoče. Mali farmar recimo posestnik od 40 do 120 akrov zemlje pridela komaj toliko, da se pošteno preživi, ako je farmarskim produktom cena ugodna in letina obilna. Kar je pa oboje malokdaj.

Velefarmerji, ki imajo v svojem monopolu zemljo, od katere bodisi pobirajo najemnino ali pa jo z delavci obdelujejo plačajo vsako leto lepe svote za dohodninski davek. Dokler kdo plačuje dohodninski davek je to znamenje, da dela in kuje dobiček, sicer bi ne plačal dohodninskega davka. Mali in srednji farmarji ga ne plačajo, in če ga kateri, ga plača v jako mali svotici, kar je znamenje, da tu ni istega dobička kot pri velefarmerjih.

Tako vidimo delavce in male farmarje izpuščene iz one liste, kjer se nahajajo plačevalci dohodninskega davka. Ravno to je pa dokaz, da ti ljudje slabo vsevajo, imajo majhne dohotke, od katerih jim ničesar ne preostane. Nobenega preostanka — nobenega dobička — zato tudi nobenega dohodninskega davka.

Zato je skrajni čas, da se uvede nov davčni sistem, po katerem bo obvezan plačati glavni del davkov tisti, ki največ dobička pobaše v svoj žep.

V kongresu se dela sedaj nato po farmarskih zastopnikih, da se naj zemljiški davek na manjša posestva zmanjša, ker dotična posestva ne nosijo lastnikom nikakih vpoštevanja vrednih dobičkov. Večji davek pa se naj naloži na dohotke. Zlasti na tiste dohotke, ki segajo čez deset tisoč na leto. Kdor ima deset tisoč dohodkov je gotovo, da je dobršni del čistega njegov. V Ameriki je pa takih na stotisoče. Torej ni več kot prav, če se hoče pravici zadostiti in davčni sistem pravično urediti, da se davčni sistem tako uredi, da bo delavec in farmar plačal svoje davke primerno svojim dohotkom. Bogatini pa svoje svojim dohotkom primerne.

Seveda umevno je, da bodo bogatini, katere brani Wall street zastavili vse svoje moči, da za enkrat do tega še ne bo prišlo. Morda, kar bo čudež če se bo le za kak odstotek davčni sistem v tem oziru zboljšalo. To trdimo zato, ker od sedanjega kongresa in senata

še take preuredbe nimamo za pričakovati. Za pričakovati jo bo tedaj, kadar bodo v kongresu in senatu tvorili vsaj večino delavski in farmarski zastopniki.

Glavno kar je pri tem je to, da se to idejo okrepi in narod zainteresira za njo. Davčni sistem mora biti pravičen, tako za revni sloj kot bogati. Da pa današnji davčni sistem v tem oziru ni pravičen vidi pa lahko vsak, ki zna le nekoliko računati. Če ima bogatin pravico do velikih dobičkov naj ima tudi v tem oziru dolžnost do velikih davkov. Od vsakega se naj zahteva po možnosti, pa bo to vprašanje rešeno pravično in za vse zadovoljivo.

IZ SLOVENSКИH NASELBIN.

Leadville, Colo.

Naši prazniki so minuli. V nedeljo, 23. decembra ob 11. uri dopoldne so Father Stern blagoslovili novo cerkev, nato so pa služili prvo sv. mašo. Azistiral sva, Father Deacher in jaz. Cerkev je bila polna naših ljudi in iz angleške fare. Zbor pevec pod vodstvom našega izbornega organista Antona Korošca je veličastno pel latinsko mašo z imenom: Otrok Jezus.

Popoldne ob 3. se je začela viti procesija iz župnišča v cerkev. Najprvo so šle deklice bele oblečene, te so bile družice novemu zvonu, za temi je šlo 19 botrov in 15 botric, ti so imeli na prsih pripete bele svilene trakove, za botri strežniki in 3 duhovniki. Ko smo dospeli v novo cerkev, so se botri in botrice novega zvona posedli okrog zvona. Zvon je bil ves v vencih in jako lepo okrašen.

Zvon je precej velik tehtal namreč 2200 funtov. Obred posvečenja je trajal nad eno uro. Ko je bilo končano, so Father Stern prvi trikrat udarili po zvonu, nato Father Deacher in jaz. Za nami so udarjali po zvonu botri in botrice. Slovesnost se je končala z podeljenjem blagoslova z monštranco. Pri obeh slovesnostih so imeli Father Stern jako lep nagovor na ljudi.

24. decembra zvečer ob 11. uri se je oglasil prikrat novi zvon in vabil ljudi k polnočni sv. maši. Zbralo se je toliko katoliškega ljudstva, da jaz ne verjamem, da bi kdaj še bilo toliko ljudi v novi cerkvi. Prišlo je k polnočnici tudi mnogo katoliških Angležev in tudi drugorodcev — v angleški cerkvi nimajo nikdar polnočnice. Prišli so k maši zelo odlični Amerikanci in tudi darovali za novo cerkev. Cerkev se odlikuje v tem, da je bajno razsvetljena. Drugod imajo po cerkvah brezštevilna električnih luči in lučice, a ko odpro vse, zagorijo res, a ne dajo tiste svetlobe, kot bi človek pričakoval. Kolikokrat sem bil pri večernem blagoslovu v Clevelandu po raznih cerkvah, a sem uvidel, da je res veliko luči a le premalo svetlobe.

Naša cerkev je pa opremljena z 52 velikimi lučmi in je tako svetlo, da vidiš na tleh najmanjšo reč. Angleži sami so rekli, da niso še videli tako razsvetljene cerkve.

Ob 12. ponoči je bila zahvalna pesem Te Deum nato peta sv. maša z kratko pridigo. Druge dve maši sta bili ob pol devetih in desetih. Sedaj pa zopet nimamo maše v cerkvi zato, ker barvajo tla. Je še precej dela znotraj postaviti je treba dve spovednici, prebarvati vsa vrata, kor i. dr. 6 januarja bo pa popolnoma dodelana cerkev in pred ta dan bo nam kontraktor Joe Desjardin izročil ključe in cerkev. Začeli smo s stavbo koncem junija in končali bomo 5. januarja, stavili smo torej cerkev malo več kot pol leta. Sedaj pa mi Leadvillčani vabimo naše brate in sestre v Clevelandu in Newburgu, da naj nas posnemajo pa takoj spomladi, da se bomo Slovenci postavili v Ameriki pred drugimi narodi z lepimi cerkvami.

Veselo novo leto vsem, ki delajo za Edinost in ki jo z veseljem bere.

Bog naj bo z nami in ti dobro pošteno slovensko ljudstvo in nas nikdar ne bodo premagali naši zunanji in notranji sovražniki.

Rev. John Miklavčič.

Chicago, Ill.

— Prihodnjo nedeljo po imelo društvo Holy Name skupno sv. Obhajilo pri pol 8. sv. maši. Zvečer pa bo društvena zabava, na katero se vabijo vsi člani in tudi vsi drugi, ki želijo pristopiti v to lepo društvo.

— V minulem letu 1923. je bilo v cerkvi sv. Štefana 85 krstov, 37 porok in 33 pogrebov.

— Mrs. John Terselich je že več dni v bolniški postelji za pljučnico. Marljivi in delavni farmani želimo da čimprej ozdravi.

— Društveni tajniki tožijo, da je zadnje vreme položilo več ljudi v bolniško posteljo. Nekateri so tudi taki, ki niso v nobenemu društvu. Vsem takim se priporoča, da naj kakor hitro ozdravijo se vpišejo v naša slov. kat. podporna društva. Rojaki pomislite, kdo se za vas zmeni v bolnici, če ste pa član društva, vas hodijo društveni sobratje obiskavati, skrbje za vas gmotno itd. Vsak Slovenec bi moral biti vsaj v enem društvu, če ne več.

— Mr. Leo Mladich se je podal v Cleveland, kjer bo otvoril veliko kampanjo za list Edinost. Navdušenemu agitatorju za katoliški tisk želimo kar največ uspeha pri njegovem trudapolnem delu!

— Naši slovenski trgovci se prav dobro pohvalijo, da so naredili veliko promet pred in tekom praznikom. Tudi Slovenci v naselbinah so se počasi navadili, da hodijo v slovenske trgovine. Tako je prav! Slovenci naj podpirajo svoje slovenske trgovce. Kdor podpira slovenske trgovine s tem pokaže, da je zaveden. Kdor hodi pa h židom pa pokaže, da mu za domači napredek sploh nič ni!

— Stavbinsko društvo Slovenski Dom je izdalo zadnjo sredo na svoji seji 62. serijo delnic. Rojaki sežite po teh delnicah in kupite jih kolikor vam vaš zaslužek dopušča. Ni ga boljšega sredstva za hranjenje, kakor se vam nudi pri temu hranilnemu društvu. Kolikor boš prihranil danes, toliko boš imel jutri, pravi pregovor. Društvo ima svoje seje vsaki torek večer v cerkveni dvorani.

NAZNANILO IN PRIPOROČILO.

Cenjenim naročnikom in vsem prijateljem in dobrotnikom lista Edinosti v Clevelandu in v vsej državi Ohio naznanjamo da jih bo te dni obiskal naš potovalni zastopnik Mr. Leo Mladich, ki je pooblaščen pobirati naročnino za list Edinost in Ave Maria. Kakor tudi za knjige, tiskovine in oglaševanje, ki je v zvezi z našim podjetjem.

Cenjene rojake in rojakinje prosimo, da mu gredo pri tem težavnem delovanju za katoliški tisk na roke in mu pomagajo istega širiti, da se ga zanese v sleherni slovenski hiši v vsaki naselbini. Potreba za katoliški tisk je velika, kar menda ni treba še posebej poudarjati. Zato vsi na delo in pomagajte zastopniku, da list pridobi kar največ novih naročnikov.

Edgar Allan Poe.

ZIV POKOPAN.

(Dalje.)

Nezaslišano pa je pri vsem tem dogodku to, kar je poročal g. Stapleton sam. Izjavil je, da je bil ves čas pri zavesti, da je vse vedel, kar se je godilo z njim, da ni nejasno in medlo od trenutka, ko so ga zdravniki spoznali "mrtvega", do tja, ko se je v bolnici onesvestil. "Živim" je bila nerazumljiva beseda, ki jo je v skrajni stiski ponavljal, ko se je opotekel z operacijske mize.

Laško bi bilo navesti še polno takih povesti. Ne bom jih navajal, saj jih ne rabim več za potrditev dejstva, da se prežgodnji pokopi vrše. Ako pomislimo, kako redko nam je po naravi dano odkriti takšne slučaje, moramo priznati, da se dogode dostikrat brez naše vednosti. Res pa je, da pri prekopaivanju na pokopališčih opetovanj najdemo okostje v takih položajih, da so utemeljene najgrozotnejše domneve.

Strašna domneva, a še strašnejša usoda! Ne trdim preveč, ako rečem, da ni dogodka, ki bi znal tako skrajno prestrašiti telo in dušo, kakor biti živ pokopan! Neznosni, dušični pritiski, dušljivi, plin vlažne zemlje, ovi-rajoča mrliška halja, tesnost ozkega doma, tema popolne noči, vse zajemajoči val večne tišine, nevidna, a čutna bližina osvovjevalca črva, vse to in pa misel na drage prijatelje, ki bi prihiteli na pomoč, ko bi le slutili usodo — in pa zavest, da ne bodo nikdar zvedeli zanjo — da te prištevajo brez upanja k pravi mrtvecem — vse to, pravim, napolnjuje še živo srce s tako brez-zimno grozo, kot je ne zamore popisati niti najbujnejša domišljija. Je li na zemlji kaj podobno strašnega — sanjamo li takšne muke za najgloblji pek-el? Zato pa tudi vzbudijo takšna poročila toliko zanimanje — a zanimanje je odvisno od vero-dostojnosti poročil. Kar bom sedaj pripovedoval, sem doživel sam na lastni koži.

Podvržen sem bil več let napadom ene zagonetne bolezni, ki so jo vsled pomanjkanja primernega izraza krstili za božjast. Kljub temu, da so posredni in neposredni vzroki skoro neznan in je celo diagnoza sama po sebi nejasna, so vendar njeni zunanji znaki dodobra znani. Njena posebna lastnost obstoji v različnosti napadov. Včasih leži bolnik le en dan, ali celo manj v popolni letargiji. Takrat je neobčutljiv in nepremičen; srce pa še bije prav rahlo, telo je še nekoliko gorko, lahna rdečica oživlja lice. Če približajš zrcalo ustnicam, zaznaš še leno, neredovito dihanje. Lahko traja tak na pad tedne, da mesece dolgo in tedaj ne more niti najskrbnejša zdravniška preiskovanja doznati razločka med bolnikovim stanjem in smrtjo. Pogostoma pa le zato ne pokopljejo prezgodaj, ker prijatelji poznajo njegove prejšnje božjaste napade in posebno, ker ne nastopi razkroj. Po vsej sreči se bolezni le počasi razvija; njeni prvi znaki pa so nedvomno spoznani. Sčasoma postanejo napadi močnejši in trajajo vsakokrat delj. V tem postopu je ravno varnostna odredba pred prezgodnjem pokopom. Nesrečnik, ki bi ga božjast že prikrat tako močno napadla, bi bil brez dvoma živ pokopan.

Moj lastni slučaj se ni v ničemer razlikoval od onih, ki jih popisujejo medicinske knjige. Brež pojmljivega vzroka se me je polastila tupatam nekakšna omedlevica, v kateri sem ležal brez bolečin in nepremičen, vedno pa s slabotno zavestjo, kaj se godi okrog mene, dokler se nisem naposled docela onesvestil. Drugikrat me je napadlo urno in siloma. Postal mi je slabo, mrazilo me je, omočila me je hitro vrgla na tla. Nato je bilo več tednov vse črno in prazno; vse-mirje se je razblinilo v nič. To je bila pravcata smrt. Po teh poslednjih napadih pa sem se prebudil dosti počasneje, kot so me obšli. Prav kakor se brezdomcu, beraču, ki žava dolgo, samotno

zimsko noč skoz ulice, prikaže zora le obotavljajoče, prav polagoma, a vendar osrečujoče, takoj se je vračala luč v mojo dušo.

Iz vsemih božjastnih napade sem bil zdrav in ni bilo zaznati nobenih posebnih vplivov te bolezni — razen neke posebnosti pri spanju. Kadar sem se namreč prebudil, temveč sem obležal več minut prestrašen in zmeden. Duševne zmožnosti, posebno spomin, so bili kot ohromeli.

Ves čas bolezni nisem čutil pravzaprav skoro nobenih telesnih bolečin; duševna potrtost pa je bila neznosna. V domišljiji sem gledal same mrljice. Govoril sem o črnih grobih in nagrobnih kamnih. Ugrezal sem se v sanjarjenje o smrti, obhajala me je trenutna slutnja, da bom nekoč živ pokopan. Ta grozotna nevarnost me je preganjala noč in dan. Podnevi so me mučila strahotna razmišljanja, ponoči sem skoro blaznel. Ko je mrak legal na zemljo, so me začele strašiti misli in trepetal sem, kot okrasek na glavah konj, ki vlečejo mrljiški voz. Če nisem mogel delj bdeti sem se moral siliti, da sem legel, tako sem se strašil misli, da se bom zbudil v grobu. In če sem slednjič zadremal, se je to zgodilo le, da sem se takoj pogreznil v morje blodnih sanj, ki so bile vse vseučene od črnih kril vedno iste pogrebne misli.

Naj navedem iz brezštevilnih temanih predstav, ki so me plašile v snu, le eno samo vizijo. Zdelo se mi je, da ležim nekako stisnjen v omotici, ki je bila globlja in je trajala delj kot kdaj poprej. Naenkrat pa sem začutil ledeno mrzlo roko na čelu in nepotrpežljiv glas: je zarohnel: "Vstani!"

Sedel sem. Bilo je popolnoma temno. Nisem razločil postave, ki me je zbudila. Nisem se mogel spomniti, kdaj me je napadla božjast in kje sem sploh. Obsedel sem nepremično in trudoma skušal zbrati misli, a mrzla pest me je divje zagrabila za zapestje in me potresla; obenem je zadonel rohneči glas: "Vstani! Ali ti nisem zapovedal vstati?"

"Kdo si?" sem vprašal: "Nimam imena tam, kjer prebivam," — je zavril glas tožeče: "bil sem smrtin in sem vendar demon. Bil sem brezsrčen in sem vendar usmiljen. Čutiš, da se tresem! Zobje mi šklepetajo — ne zaradi nočnega hlada — ne zaradi neskončne noči. A ta strah, ta gnus je neznošen. Kako moreš mirno spat? Jaz ne najdem miru pred krikom smrtne stiske. Teh vzdihov ne prenesem! Vstani! Stopi z mano v noč, da ti odprem grobove! Ni li ta pogled strašno boleč? — Glej!"

Ozrl sem se. Nevidna postava, ki me je še vedno držala za roko, je odkrila vse grobove cellega človeštva. Iz vsake jame je slabotno zamedel fosforjev sij trohnohe, da sem lahko zrl v najgloblje dupline. Gledal sem zakopana trupla v žalobnem spanju — obenem s črvi. Toda, ah! Specih je bilo na milijone manj kot bdečih. Bojevali so se in branili. Vse je bilo bolestno nemirno. Iz globlin nešteti grobov je donelo melanholično šumenje mrtvaških halj. Med temi pa, ki so navidez mirno počivali, sem jih opazil dosti, ki so več ali manj spremenili mrzlo neudobno, prvotno lego.

Ko pa sem gledal, se je znova oglašil nevidni: "Ali ni to, ah, ali ni to bolesten pogled?"

Preden sem našel odgovor, je duh izpuštil mojo roko. Fosforjev sij je ugasil in grobovi so se zaprli hipoma. Iz dna pa se je dvignil glas obupnih krikov in spet je zadonel:

"Ali ni to — o Bog! — ali ni to bolesten pogled?"

(Dalje sledi.)

POZORI!

Vsa naročnina, ki bo oddana na pošto za list Edinost po 1. januarjem, se bo naročnikom vknjiževala po novi ceni, ki je \$4.00 za celo leto in \$2.00 za pol leta.

Za stari kraj in Chicago, kjer se morajo rabiti znanke pa stane za celo leto \$4.75 za pol leta \$2.50. Uprava Edinosti.

Ameriška Slovenka.

Zadnje čase je prejelo uredništvo jako veliko dopisov od naših navdušenih žena za dobro stvar. Vidi se, da naše žensko še ni pokvarjeno, pač pa ravno nasprotno, šlo je čez viharje in vsakovrstne preiskušnje in kljub temu ostalo zvesto svoji veri in narodu. Ženski kotichek postaja že skoro premajhen. Treba bo dati večji prostor našim ženam. Kajti zato številko smo bili primorani nekatere dopise skrajšati, kar smo sicer neradi storili, a vsled pomanjkanja prostora smo to morali storiti. In kljub temu jih je še par ostalo, ki jih bomo mogli uvrstiti med moške dopise, da se ne bodo preveč zakasneli. Danes nas opozarja dopisnica iz Gilberta, Minn. da pogreša v tem oddelku tudi gospodinjstvenega koticheka. Da resnično tudi tega je potreba. Toda prostora primanjkuje. Zato smo zašle žene gotovo z veseljem spremljale novo idejo, ki jo bodo naje. To idejo bomo obrazložili v prihodnjem uredniškem članku, katerega naj žene nikar ne pozabijo prebrati.

Uredništvo.

La Salle, Ill.

Malo kdaj se kaj sliši iz naše naselbine. Pa vendar je naša naselbina precej velika in če vzamemo še okolico biva tu skoro par tisoč Slovencev. Izmed takih velikih mas bi mogel pa že biti kak stalni dopisnik ali poročevalec. Zakaj vsakdo rad čita take novice iz domače naselbine.

Božične praznike smo tudi tukaj obhajali na prav lep način. Otroci so se že cele tedne veselili Miklavža, ki je imel priti na sv. večer. Starejši pa smo se spominjali nekdanjih dogodkov, tam onkraj morja v stari domovini. Kako krasno je bilo pri polnočnicah. Kako lepo smo prepevali božične pesmi "O, blažena noč..." itd.

Pri nas v La Salle smo imeli tudi polnočnico v cerkvi sv. Roka. Udeležba je bila velika in zvonovi so krasno peli svojo lepo pesem. Marsikateri je ganih do srca. Bog nam daj še mnogo takih večerov dočakati.

Delo po več krajih počiva in se prav sedaj težko dobi. Pa ljudje se z drugimi stvarmi badrajo. Podjetnejši se postopajo celo munšajnarske industrije, pa jim tudi ne gre, ker kakor hitro začne, ga že imajo. Zadnji teden so zaprli enega starega Lasallana. Ravno mu je začel kapati, pa so prišli možje postaviti moral je iti. Odpeljala sta se oba on in njegov kotichek. Njega so poslali rčet jest, kotichek bodo imeli pa za zajfo kuhati. Drugi se kratkočasijo z lovom na zajce. Ta obrt tudi preveč dobro ne vspeva. Moji fantje gredo včasih pa ne prinesejo drugega, kakor trudne pete domov. Druga leta, ko je bilo več snega je bil lov nekaj izvrstnega. Nanosili so domov zajcev, da jih nismo mogli sproti pojesti. Sušili smo jih in tako spravljali pa pozneje. To je bilo tiste čase, ko je bilo veliko snega. Šla sva z možem malo od hiše. Mož se je v sneg vlegel, jaz sem ga pa s snegom zagrebla. Pustila sem proste samo usta in mu dala zelno glavo v zobe. Potem sem se odstranila in kmalu so prišli zajci in jeli obgrizavati zelno glavo. Mož pa je počasi se pripravil in hitro z vsako roko enega zajca popadel in je večkrat kar po dva ujel. Tako sva jih nalovila po več deset na noč. (Ta je pa dobra! Op. ured.) Tudi letos imam še par zelnatih glav, ki jih hranim za ta lov, ako bo nam Bog še kaj snega poslal, bomo poskusili svojo srečo.

Gospa Storklja se tudi pri nas večkrat ustavi. To seveda zato, ker smo tukaj fejt ljudje in pri nas rada malo povasuje. Te dni se je oglašila pri družini Mr. Frenčaka in jim pustila brhko hčerko. Od tam pa je šla še h sosedovim h družini Mr. Brate-ta in pustila za spomin krepke-

ga sinčka. Vsem izrekam čestitke!

Zdaj pa morem jenjati, ker me že staro leto preganja. Se bom še kaj oglašila in povedala če bom imela kaj sreče na lovu. Vsem Lasallčanom, kakor tudi drugim rojakinjam in rojakom srečno veselo novo leto! Tebi list Edinost pa želim mnogo novih naročnikov.

Naročnica.

Pueblo, Colo.

Poročati imam, kako smo obhajali vesele božične praznike. Tako krasnih trenutkov že ni bilo kmalu. Članice Marijine družbe so krasno pele na koru. In zraven je igrala naša umetnica Miss Jerman na vijolino. Kako lepe nebeske melodije je proizvajala. To je bilo pri prvi polnočni maši ob 4. uri. Pri 8. sv. maši pa je pelo pevsko dr. Prešeren. Močan pevski zbor je pel tako krasno, da so bili ljudje kar očarani od tega prelepega petja. Zato najlepša hvala vrlim pevcem in pevkam.

Naša cerkvena društva se jako živahno gibljejo. Društvo tukajšnih žena in mater pridno deluje za slovensko cerkev Mater Božje, katero sedaj ravno slikamo in barvamo. Cerkev bo izgledala jako lepa, ko bo dogotovljena. To bo seveda stalo precej denarja. Zato bomo te dni ko bo cerkev dogotovljena s slikanjem in barvanjem privedle slavnosten banket, kar upamo da bo zopet nekaj prineslo za našo cerkev.

Se zahvaljujem vsem Slovincem, ki so dosedaj tako vneto delovale za svojo cerkev in čast božjo. Le tako naprej tudi v novem letu 1924. in dosegli bomo še večji uspeh. Vsem naj pa Bog obilno poplača v novem letu, karkoli ste dobrega storile.

Vsem želim srečno blagoslovljeno novo leto!

Pueblska Slovenka.

Willard, Wis.

Naša naselbina je vse premalokorajzna za pisavo. Tako velika naselbina in toliko naročnikov je, pa tako malo dopisov iz naših farmerskih krogov. Naši farmerji bi se morali vsekakor malo bolj zanimati tudi za farmerske razmere in vprašanja. Nisem prav vajena pisave, vendar sem se lotila napisati en mali dopis. Agitirala sem te dni tudi za nove naročnike. Ta dobri so povečini že vsi naročeni. Ta slabi pa bero svoje rdeče cunjje in kamor te zahajajo že oddaleč diši. Večina izmed tistih, ki be-ro rdeče liste so zrela za "crazy-house," zlasti se tisti, ki po njih-nih naukih žive.

Pri nas ljudi rdeče barve silno skrbijo, ker naša fara kar vidno napreduje. Bolj ko skušajo ovirati njen napredek bolj napreduje. Njih stranka se manjša od dne do dne in to jih boli. Posebno veliko skrb jim dela pokopališče. To seveda zato, ker sedaj uvidevajo, da to pokopališče bo samo za katoličane. Oni pa kakor bodo živeli tako bodo pokopani. Ali po katoliško, ali pa po pogansko.

Tukaj imamo jako lepo vreme, kakor dolgo bo že. Pred Božičem nismo imeli nič snega. Pa ne, da bi na nas pozabili to leto s snegom?

Ako greš med tukajšne dobre farmerje med Slovence lahko vidiš kako lepo živijo. Krasno napredujejo, imajo lepe hiše, lepe moderne hleve polne živine in svoje avtomobile in celo električno luč boš dobil pri farmerjih po 15. milj od mesta.

Tukaj ni nikdar štrajk pri delu, kakor po mestih. Tukaj si sam svoj bos in delaš, kadar se ti ljubi in kakor se ti ljubi. Seveda se mora tudi včasih malo overtime delat, kadar sila pride. Toda zato pa zopet pozimi več počivaš.

Naj zastopuje za danes pa zopet prihodnjega kaj več.

Vsem čitateljem želim srečno in zadovoljno novo leto!

Farmerica.

Sheboygan, Wis.

Cenjeni g. urednik: — Prilozeno vam pošiljam svojo naročnino na list Edinost ter obenem še celoletno naročnino za enega novega naročnika.

Ker sem že ravno pri pisavi, hočem še par vrstic napisati za naš ženski kotichek. Prav vesel me, da se ženske naročnice tako zanimajo za dopisovanje. Še bolj me pa veselijo razni jedrnatki članki od naših naročnikov. Med najboljši, kar sem jih še kdaj čitala spada gotovo oni od Rev. J. J. Omana. Kako kratek je in koliko pove! Res se ni čuditi, če se prizadeti jezijo, saj tako jim ni posvetil že dolgo no-beden. V čast si štejem, da poznam Rev. Omana osebno in sicer od zadnje konvencije K. S. K. Jednote, kot nadarjenega in razsodnega moža, ki se gotovo ne bo dal, kar tako v kozji rog ugnati.

Ker čitam, kako so se povsod drugod zabavali čez praznike moram povedati, da smo se tudi pri nas. V nedeljo dne 23. decembra smo imeli v cerkveni dvorani krasno božično predstavo naših šolskih otrok. Ker vam vsega ne morem opisati, naj vam samo rečem, da je bilo lepo in še enkrat lepo. Farani se čudijo, kedaj sestre vse to napravijo in otroke izučijo v tako kratkem času. Ko so ljudje odhajali po predstavi domov iz dvorane, ki je bila natlačena polna so se med seboj pogovarjali, češ, zakaj nismo že prej imeli svoje lastne farne šole? Eden se je pa odrezal: "naj reče kdo kar hoče, sestre so pa že fejt." Sedaj pa ne vem kako je mislil, na njihovo osebnost gotovo ne, ker nismo ves čas pri predstavi nobene vidli, toraj je gotovo mislil njih delavnost in nadarjenost, zakar jim seveda mora vsak član naše fare izreči priznanje.

K sklepu želim vam g. urednik in vsem naročnicam in naročnikom veselo in zadovoljno novo leto!

Marie Prislend.

Gilbert, Minn.

Vedno gledam v ženski kotichek, kdaj bom zapazila kak dopis od kake gilbertčanke, pa vedno zastoj. Zato sem se jaz okorajžila in sem prišla za pero, da tako rešim čast gilbertske naselbine. Ženski kotichek je v Edinosti v resnici jako zanimiv. Nekaj takega smo ženske že davno potrebovale. Kako se mi dopade, ko poročajo o društvenem napredku med našimi ženami po Ameriki. Veliko naselbin bomo s tem obudili k delu, da se bodo ženske tudi drugje organizirale, kakor po nekaterih naselbinah. Kako lepo krščansko življenje vlada med tistimi, ki so organizirane v društvih Krščanskih mater in žena. O tem se seveda ne moremo hvaliti pri nas. Ne vem kaj je temu vzrok, ali so v naši naselbini prezaspale, ali pa nam manjka sloge. Nekaj mora biti.

Kakor se pa čuje od tiste Pros-vete, kako sramoti duhovnike in in vero je pa že res prehud. Nehote mi je prišla enkrat v roke, pa sem vidla, kako se zale-tujejo v duhovnike in vero. Navajajo slučaje, ki jih zakrivijo protestantovski duhovni, potem pa z njimi vred tlačijo naše katoliške duhovnike, češ, tudi ti so taki. Kaj takega mora delati le človek, ki versko in v olici

Tel.: Roosevelt 8221.

L. STRITAR

2018 W. 21st Place

Dovaža premog — drva — prevažajo pohištvo in vse kar spada v to stroko.

Vsem se najtopleje priporoča Pokličite ga po telefonu!

FRANK SUHADOLNIK

6107 — St. Clair Ave.

Cleveland, Ohio.

Je zastopnik listov Edinost in Ave Maria. — V zalogi ima vsakovrstne knjige, ki jih je dobil v naši knji-garni.

Ako še nimate letošnjega Koledarja Ave Maria poj-dite h njemu, ki jih ima v zalogi.

popolnoma propade.

Ti ljudje seveda mislijo, ka-ko jih ljudje radi poslušajo, ko take neumnosti pripovedujejo v svojih rdečih podjarmljenih listih. A je ravno nasprotno. Poštenemu možu in ženi se mora nos zavhati, ko bere tako hinavsko zavite laži, kakor so jih zmnožni samo lawndalski rdeč-karji.

Za ženski kotichek bi jaz priporočala, da bi prinašal tudi kuhinjski kotichek in tudi kaj za naše šivilje in vse kar spada pod žensko področje.

Koncem mojega dopisa želim vsem cenjenim naročnikom in naročnicam veselo srečno novo leto in obilo vspeha.

Ela iz Gilberta.

Ely, Minn.

Dovolite mi g. urednik našega kornerja nekoliko prostora, da popišem, kako se kaj tukaj ži-vimo. Tu smo prav gori na se-veru, bi skoro že lahko rekli na koncu Zd. dr. Pred dobrimi 18 leti je bilo to mestce še kakor kaka starokrajška vas. A sedaj se je že razširilo in postaja moderno mesto. Naši rojaki si postavljajo jako lepe moderne domove, kar pokazuje, da Slovence je marljiv, in da mu je ljubi in dragi lastni dom. Smelo trdim, da v izmed vseh narodnosti la-stujejo Slovenci največ svojih lastnih domov, kar je jako čast-no za naselbino v gospodarskem oziru.

Ravno za božične praznike sta se dva odlična naša rojaka preselila v svoje lastne dome. To sta Mr. Steve Koval in Mr. Joseph Mantel. Oba imata krasne hiše. Bog jim daj obilo sreče in blagoslova v novih domovih.

Naj tudi nekoliko opišem, ka-ko smo kaj tukaj obhajali božične praznike. Slovenska cerkev sv. Antona je bila polna verne-ga ljudstva, ki so prišli počastiti kralja nebes in zemlje Jezusa Kristusa. Ko človek pride to noč v cerkev vidi mnogo tudi takih obrazov, ki jih ni ob navadnih nedeljah v cerkev. A božična noč, ta čudovita noč jih pripelje h svojemu kralju v cerkev.

Ko pridejo v cerkev drugo-verci ti občudujejo krasne bo-žične obrede. Ko jim duhovnik pojasni veliki pomen tega dne, kar prehaliti ne morejo lepih obredov katoliške cerkve.

Zato ob tej priliki kličem vsem tistim, ki čez leto ne dajo mnogo za službo božjo in svojo cerkev, naj si ta dan vzamejo k sr-cu in naj od slej sklenejo bolj pogostokrat hoditi h službi bo-žji, kakor pa so doslej.

Sveta cerkev reprezentira res-nico. Jezus je za nas prišel na svet pred 1923. leti. Torej nam hoče dobro in ljudje ga nočejo sprejeti. Ali ni to prevzetnost?

Naj še opišem nekoliko delo naših pridnih žena, ki spadajo h društvu sv. Ane SHS. Nede-ljo pred Božičem so imele raz-prodajo predpasnikov in so pri-tem darovale za našo cerkev svo-to \$50.00. Želeti je, da bi se tudi druga društva ravnala po vzgle-du tega lepega vzornega dru-štva. Če bomo vsi lepo složno delovali, bomo s tem veliko po-magali tudi preč. g. župniku pri-napornem delu, pri katerem se trudi za našo korist.

Dopisi naših žena so jako za-nimivi. Vsaki pot jih prečitam in reči moram, da nekatere ima-jo boljšo vsebino kot moški do-pisi. Zato le pridno naprej in pokažimo se vse žene, da tudi me znamo kaj, in da ne spimo. Z Bogom!

K. S.

Veliko zaslugo imaš pri Bogu, če dobiš katoliškemu listu le e-nega naročnika. Bog ne ostane nobenemu dolžan pa tudi tebi za ta uslugo ne bo!

POTUJOČE UČITELJICE ZA GOSPODINJSTVO.

New York (Jugoslovanski Oddelek F. L. I. S.) Edini način — pravi poljedeljski department — kako naj seznanimo ženske na deželi z modernimi metodami gospodinjstva, je potom osebnega stika z njimi. V dosego tega cilja ima vsaka državna polje-delska visoka šola neki oddelek za gospodinjstvo kot del svoje ljudske univerze (extension divi-sion). Ta oddelek sodeluje s fe-deralnim poljedeljskim depart-mentom in ima v svoji službi po-sebno izsolane in izkušene žen-ske, imenovane domače predavateljice (home demonstration agents); njih naloga je potovati po deželi in potom nazornega poduka vzgajati ženske k višji stopnji gospodinjstva. Doma-ča predavateljica za ženske na deželi odgovarja nekoliko okraj-nemu potujočemu poljedelskemu učitelju (county agricultural a-gent, katerega naloga je dati nasvete farmerjem.

V okrajih, kjer je mnogo tu-gerodnih žensk, domača predavateljica — po mnenju poljedel-skega departmenta — utegne bi-ti jako koristna s tem, da sezna-ni matere in hčerke z izkušnja-mi znanstvenih raziskovalcev in ameriških gospodin, kar se tiče — na primer — vrtnarstva in perotinarstva, napravljanja konserv, zboljšanja domačih na-prav, oskrbe in prehrane dojenč-kov in otrok. Predavateljica se-veda ni v stanu priti prav v vsa-ko hišo, ali v vsaki občini in so-seščini organizira ženske klube v to svrhu in potom teh prihaja v stik z vsako poedino žensko, ki želi nasveta.

Gospodinja more dobivati od predavateljice ne le informacije glede gospodinjstva v ožjem zmislu besede, marveč tudi gle-de dobičkonosnih podjetij, kot so perotinarstvo, vrtnarstvo, sadjereja, izdelovanje konserv (canning), maslarjenje in sirar-stvo, tkanje preprog in košar-stvo.

Predavateljica pokaže gospo-dinji, kako preurediti slabo o-premljeno in pomanjkljivo raz-svetljeno in prezračeno kuhinjo, kako se da z malim stroškom vpeljati enostavne naprave za vodo in odtok in priporoča razne domače stroje, ki olajšujejo gos-podinjsko delo.

Šivanje je v neki meri največ-ji problem farmerjeve žene. O-na dostikrat nima niti časa, da bi doznala za razne olajšave, ta-ko da se dolgo muči s poprav-ljanjem in predelovanjem. Pre-davateljica pa ji nudi nazoren poduk v rezanju, prirobovanju, prebarvanju ali osveževanju sta-re robe, v rabi vzorcev in šival-nih metodah. Tako tudi v do-mačem klobučarstvu, ki je po-stalo jako popularno, ker si gos-podinje prihranjajo mnogo de-narja z napravljanjem čednih klobukov bodisi iz robe, ki jo imajo doma, ali iz snovi, kup-ljenih v to svrhu ob brezprimer-no manjši ceni, kot bi stal gotov klobuk.

Domača predavateljica pris-peva v mnogih krajih k boljšemu družabnemu življenju s tem, da zbira okolo sebe mnogo lu-di, jih spravlja tako v ožji stik in nudi priliko za več šale in za-bave. To je na deželi velikega pomena. Ona obiskuje ženske klube čim pogostejše in je njim na razpolago z nasvetom in pod-

DRUŽINSKA PRATIKA.

za prestopno leto 1924.

cena 15c.,

se dobi v zalogi knjigarne.

"EDINOST".

1849 W. 22nd St., Chicago, Ill.

JUNAKINJA IZ ŠTAJRA

je dospela z ravno došlo pošiljat-vijo. Rojaki sežite po tem kras-nem romanu. Kaj tako zanimi-vega še niste čitali. Knjiga vse-buje do 750 strani krasnega be-ri-la. Stane samo \$1.50. Pišite po njo dokler ne poide.

Knjigarna Edinost

1849 W. 22nd St. Chicago, Ill.

ukom ravno v onem, kar najbolj potrebujejo. V eni občini je naj-bolj nujna neka potreba, v dru-gi druga. Predavateljica si vzga-ja posebne lokalne predavateljice, ki kažejo za to največ zani-manja in razumevanja. Preda-vateljica seveda ne podučuje le o tem, kar ženske zahtevajo, marveč tudi o stvareh, ki so po njenem mnenju potrebne. Pri-re-ja ljudska predavanja v raznih središčih in tudi od časa do ča-sa male razstave o gospodinj-stvu, pri katerih se na pr. raz-stavlja vzorec moderne kuhinje z vsemi modernimi pripravami, načrt cenega vodovoda in odvo-da itd.

Znanstveno podlago za to ljudsko univerzo za gospodinje nudi poljedeljski departement potom svojega gospodinjskega u-rada ali državna poljedelska vi-soka šola. Ženske so seveda vpravičene obrniti se naravnost na ta dva faktorja za vse mo-goe informacije, ki jih potre-bujejo. Ako zadostno število žensk v neki sosesčini želi, da jih obišče domača predavateljica, treba le naznaniti to na Bu-reau of Home Economics, Dept. of Agriculture, Washington, D. C. ali na State Agricultural College v dotični državi.

ODDA SE V NAJEM

stanovanje s šestimi sobami. V hiši so vse udobnosti. Kopalna bana, plin in elektrika.

JOHN POLAJNAR

2335 — So. Hoyne Avenue.

NOVOLETNI DAN.

Stari Egipčani, Fenicijani in Perzijci so začeli svoje leto z jesenskimi enakonočjem, 21. sep-tembra. Grki, od petega stoletja pred Kr., so začeli svoje leto s solničnim obratom, na 21. decembra in leta 432 pred Kr. so spremenili svoj novoletni dan na 21. junija. Stari Rimljani so proslavljali začetek leta z 21. decembrom in Julius Cezar je i-stega prestavil na 1. januarja. Judje so vedno priznavali svoje novo civilno leto od prvega dne v mesecu Tišri, 6. septembra, njih cerkveno leto pa prične s pomladno enakonočjo, 21. mar-ca. V prvem delu srednjega ve-ka je večina kristjanov začela svoje novo leto s 25. marcem. Gregorijanski koledar za leto 1582 pa je zopet postavil 1. jan-uar kot začetek Novega leta. Na Angleškem se je ta premem-ba izvršila šele leta 1752. Po-sebnost tega dne so takozvane novoletne resolucije, katere pa so hitro pozabljene. Vi pa na-pravite v tem oziru izjemo in sklenite, da boste skrbeli za svo-je zdravje s pomočjo Trinerje-vega zdravilno grenkega vina in da se boste tudi ravnali po tej resoluciji! Rezultati bodo čudo-viti. Isto izčisti črevesje, poma-ga prebavi in povrne tek. Vsi le-karnarji in trgovci z zdravili ga prodajajo. SREČNO NOVO LETO!

NEKAJ ZA NAŠE ODRE

Prejeli smo iz starega kraja knjigo Kupleti in pesmi. Ome-njeno knjigo je uredil nadučitelj Fran Silvester. Izdala in založila Narodna tiskarna v Gorici. Knji-ga je jako zanimive vsebine, razdeljena je v štiri dele, prvi del obsega Komično-satirične speve. Krojač in čevljar, komi-čen dvospev. Liberal. Župan. Mizar. Narobe svet. Piskrovez. Dimnikar. Smolar. Knajpov kuplet. Kavarica. Vipavska nolet-nica. Drugi del, dve smešni i-gri, Botra nerga, burka v enem dejanju. Natakara veseloigra v enem dejanju. Tretji del. Domo-ljubne pesmi in druge, priporo-čljive za razne deklamacije. Četr-ti del. Napevi h kupletom. To so uglasbeni vsi zgoraj omeñje-ni komično satirični spevi, od naših najboljših skladateljev, Ant. Foerster, Ferjancič, Pogač-nik, Premrl in A. Dekleva.

Priporočamo knjigo vsem dra-matičnim slovenskim odrom. Prepričani smo, da bo omenjena knjiga režiserjem dostikrat po-magala iz zadrege pri sestavi programov. Cena 75c. Dobi se v knjigarni Edinost

1849 — West 22nd Street.

CHICAGO, ILL.

MATAJEV MATIJA

VESELA NOVELA.

Spisal

RADO MURNIK.

"Zdaj me pa le išči, ljubi Andraž!" je zamrmral z lokavim nasmehom in zaklenil vrata. Dejal si je otep slame pod posteljo, zlezal pod njo in se stisnil k zidu. Bosi nogi je previdno pritegnil k životu, da se ne bi videli izpod skrivališča.

"Morebiti pa malharja še ne bo!" je ugibal. "Bog daj, da bi pozabil, ali da bi se zamudil v kakšni krčmi ali kodersibodi!"

Po stanici so brnele neštevilne muhe. Vedno rahleje in nerazločneje mu je prihajala njih godba na uho in kmalu je prav sladko zaspal pod posteljo.

Popoldansko solnce se je bližalo zapadnim goram, ko se je pod Matajevino pokazala Andraža Hudopiska mala postava. Počasi jo je mahal proti bajti in se začudil, ko je našel vrata zaklenjena. Že mu je bila na jeziku zarobljena kletvica — kar je zvito zamežikal s sivklatimi očmi: iz bajte je zaslišal krepko zdravo smrčanje. Pogledal je skozi ubito steklo in takoj zagledal veliko, golo nogo, molečo izpod postelje. Speči Mataj jo je bil nevedoma iztegnil izpod zavetja.

"Aha, premislil si je in se skril, strahopetec!" je uganil Andraž in zaklical na glas: "Matija, odpril!"

Nič se ni ganilo notri.

Prosjak je porinil svojo gorjačo skozi okence in jel bunkati po posteljskih deskah.

"Le razbijaj, he he, dokler se ne naveličaš," si je mislil Mataj. Namuznil se je zadovoljno in ležal nepremično.

"Matija, odkleni no!" je kričal berač. "Kaj se valjaš o bellem dnevi pod posteljo! Mar misliš, da ne vem, kje tičiš!"

"I, kako zlomka pa vendar veš, kod sem?" je bleknil Mataj osupel.

"Izdalo te je tvoje smrčanje pa tvoja leva noga, ki ti še zdaj moli izpod postelje... če je pa desna, je pa tudi vseeno! Kaj pa vendar misliš, da se igraš, že tak star dedec, skrivalnice?"

"Saj se ne!" je hitel Mataj in pomolil svojo kotasto, rdečelaso glavo na svetlo. "Veš, pod posteljo je hladneje, pa tudi ni toliko muh; zato sem legel semkaj malo počivat."

"Aha, aha, že prav. Le odpril!"

Ves prašan in pajčinst se je skobacal Mataj iz skrivališča in hitel odklepat. Šla sta v sobico.

"No, tukaj sem spet," se je hudomušno smehljaj Andraž. "Lej, prinesel sem ti mačjo kost in leskovke, kakršnih ti bo treba nocoj."

"Hm, ničesar mi ne bo treba," je odvrnil Mataj z veliko muko in umikal pogled.

"Kaj?" je vzkliknil berač nejevoljno in vrgel svoj velikanski slamnik po mizi.

"Ne maram v ris," je s kislim obrazom ponavljal Mataj in se v zadregi prijel za debeli nos.

"Ne maraš!" je vzkipek Andraž. Pogledaval ga je pisano in ježno trkal s palico ob tla. "Kaj česnjaš! Snoči si obetal, da pojdeš, danes pa naenkrat, da ne! To je pa vendar več kakor čudno! Besedo hočeš snesti — sram te bodi! Ali si mož ali nisi? Kaj? Ali se bojiš? Močan si kot topničarski konj, pa si tak zajec? Mene poglej, mene, kakšna suša sem revna, pa se nisem nič bal hudiča! Ne bodi no taka baba babasta!"

Hudopisk je sedel na klop, si otiral potno čelo in odganjal muhe; Mataj je stal pred njim kakor karan učenec pred učiteljem.

"Oh, Matija, ne bodi no tako prebito neumen, lepo te prosim!" mu je prigovarjal Andraž prijazneje. "Sam sebi ne privoščiš dobrote! Kako le moreš biti tak svojeglavec? Ali sem ti zastoj govoril včeraj vse popoldne v mlinu, da sem si skoraj izbral jezik? Ali sem zastoj capal danes tako daleč po kost in šibe. Mar me hočeš imeti za norca? Bodi no pameten! Zdaj mi daj pa kaj mokrega, Matija, strašno sem žejen. In vun pojdi va, tukaj je preveč muh."

Poparjeni Mataj je vzel brinovec iz skrinje in šla sta sedet na klop pod košati oreh. Hudopisk si je takoj postregel z žganjem.

Okrogli oblaki s svetlimi robovi so stali skoraj nepremično na sinjem nebu. Rahla sapja je razganjala vročino; suhi zrak je zaplavljal sveža vonjava gozdne smole. Jata divjih golobov se je vzdignila z njive, se zasukala in odletela proti hosti. Kroginkrog so godli neutrudni čirčki. Kraj koč so ogrebale kokoši prhko prst in se kopale v pesku in sipini odlusčenega klaka. Krasan dan je svetil nad tihimi gozdi; sence so se širile proti izhodu in v krotkejšem sijaju so sevala žitna polja in livade.

"Na, pij tudi ti, Matijec!" mu je ponudil Hudopisk steklenico, kakor bi bil on gospodar in Mataj gost. "Le privoščiš si ga! Le še!"

"Matija, ali mi kaj zaupaš ali nič?" je nadaljeval Andraž, ko sta se okrepčala oba.

"Seveda ti zaupam."

"Ali moreš reči, da sem ti želel kdaj kaj slabega?"

"Kako neki!"

"Ali nisva prijatelja?"

"I, kajpada!"

"No vidiš! Le pameten bodi, Matijec, in potegni ga še! — Tako. To ti da korajžo in ti povzdigne srce, ki ti je padlo v cokle."

Odkar Mataj ni bil več sam, se mu je vračal pogum in duh podjetnosti. Povedal je beraču, kaj se mu je sanjalo.

"Lej, lej, celo Anka te prosi, da bi šel v ris?" je poprijel Andraž iznova. "Le kar pojdi in nič se ne boj, saj ti hudoba ne sme in ne more do živga! In ne vidi te nihče! Telebanovci bodo vsi smrčali doma, vem da, vso noč. Potem tudi laglje potuješ v Ljubljano, ko boš imel denarja več kakor češnjavih pesak! Jaz ti bom pa v tem stražil dom in brinovček."

Mataju se je nakremžil obraz in kihnil je mož trikrat zaporedoma.

"Vidiš, Matija, vidiš, kihaš tudi, to je kaj dobro znamenje!" ga je sokolil berač in tlačil tobak v čedro. "Le pij, že narediva, da bo prav!"

Andraževa izpodbudna beseda, zlasti pa požirki iz steklenice so nagnili Mataja, da se je razvnel in zaveril: "V ris pojdem, Andražek, če vse ne vem kaj! Nikar ne misli, ljubi moj, da me je strah hudiča! Nobenega se ne bojim, in naj se jih pridri devetindevetdeset kosmatih! Ali si me slišal Andražek? Ampak... molek pa le vzamem s sabo in podoba svojega patrona tudi, he he!"

"Tako je prav," ga je pohvalil Hudopisk in si prižgal pipico. "Primaruha, če ti ne bi šel, bi jaz raznesel tvojo strahopetnost naokoli po vseh vaseh, da bi se ti smejali še otroci in s prstom kazali za tabo in vpili: To je tisti Matajev Matija, ki se je bahal, da pojde hudiča klicat v ris, pa se je skuja, bojazljivec, pa ostal doma pa se zaklenil pa zlezal pod posteljo, fej!"

"Tega mi pa še nisi povedal, prijatelj, kako naj pokličem vraga v ris."

"To pač ni težko," ga je bodril malhar. Izpod kamižole je izvlekel drobno knjižico z zamazanimi, oguljenimi listi, ki so bili popisani z velikanskimi črkami. Držal se je resno in učeno in razodel: "To so Črne bukve!"

"Črne bukve!" je ponavljal Mataj prespoštljivo.

"Dobil sem jih pri soldatih od bivšega črnošolca," je povzel berač, si položil bukvice na kolena in listkal z važnim obrazom po njih, dokler ni našel pravega mesta. "Aha, tukaj je. Poslušaj, Matija! Takole privabiš hudiča: Jaz, Matajev Matija s Telebanovega, rotim tebe, Zerzerelus Athanatos plus tetragrammaton, in te zaklinjam, prikaži se, peklenska furija Zerzerelus, brez vsega hrupa in brez škode mojemu telesu in moji duši!"

Počasi je zlogoval Hudopisk te oblastne, visokodoneče besede. Čedra mu je ugasnila; dejal jo je poleg sebe na klop in črkoval dalje: "Obvari me, o Bog! Pomagajte mi, o Abraham, Izak, Jakob, sveti Bernard in sveti Krištof!"

"Ali mojega patrona ni vmes?" je žalostno opazil Mataj.

"Ni ga, ne."

"Jej — ampak to je predolgo," je potožil Mataj. "Tistega o Srbelesu se ne naučim vse žive dni nikoli."

KAKŠNA PRAVILA IMA VAŠE DRUŠTVO?

Takšne kaj ne, kakršne ste na letni seji sprejeli!

KAM JIH BOSTE DALI PA TISKATI?

Ste že tudi to odločili?

AKO ŠE NISTE,

tedaj pišite nam po ceno.

NAŠA TISKARNA

izdeluje tiskarska dela lično in točno. Že na stotine slovenskih in hrvaških društev smo zadovoljili in zakaj ne bi še Vas?

Vsem cenjenim društvom se priporočamo, za vsakovrstne tiskovine, kot pisemski papir, in kuverte z naslovi v vseh velikostih in različnih barvah.

Prav tako se priporočamo tudi posameznikom, trgovcem in obrtnikom, da se spomnijo nas, kadar potrebujejo kako tiskarsko delo.

Zmerno ceno, lično in točno narejeno delo jamčimo vsakomur!

TRGOVCI IN OBRITNIKI

ALI ŽE VESTE?

da ni businessa, če se ne oglašate. Kako naj ljudje pridejo k vam, če ne vedo za Vas? Poslužite se v tem oziru lista

EDINOST

ki zahaja v vse slovenske naselbine v Ameriki. Vsak katoliški Slovenec ga čita in je nanj naročen.

Oglašanje v našem listu je uspešno. Poskusite in prepričajte se!

Enako se priporočamo tudi cenjenim društvom, da se ob priliki prireditve spomnijo na naš list in objavijo v njem svoj oglas, ki jim bo mnogo koristil.

Vsa naročila pošiljajte na:

TISKOVNO DRUŽBO EDINOST

1849 W. 22nd St.

Chicago, Ill.

GOSPODARJI SLOVENIJE.

(Nadaljevanje s 1. strani.)

resnica o politični moči glede orgij. Taka je vsa skrivnost in Slovenije.

Radikali, demokrati in samostojneži torej edini posedujejo in izvajajo politično moč nad Slovenijo, legislativno in eksekutivno. Oboje kajpada centralistično iz Belgrada. Oni so centralizem ustvarili in ga sedaj tudi sami izvajajo. Roke naših poslancev so pri tem neoskrunjene. Naša parlamentarna delegacija ima z ozirom na svoje nujno opozicijsko stališče samo eno nalogo, eno dolžnost, da vrši kontrolo in kritiko nad vsem centralističnim vladnim režimom in da propagira temeljne točke svojega programa. A to svojo nalogo vrši vzorno in izčrpno, ne samo v zadovoljnost lastne stranke, ampak tudi v zadovoljnost poštenih elementov vseh drugih strank. To so pokazale zadnje volitve, in pokazale bodo zopet bodoče; to se lahko čuje tudi vsak dan od poštenih Slovencev drugih strank. Centralističnim hlapcem je seveda dobrobit slovenskega naroda he-kuba, njihov ideal je zlato tele, ki bi radi, da pred njim poklekne narod in ga moli. Žal, da so ti elementi trenutno gospodarji Slovenije, ker so slabi gospodarji!

Akcija za pomoč poškodovanim pokrajinam.

Belgrad. — Po energičnem prizadevanju naših poslancev S. L. S. je vlada poslala komisijo.

STANOVANJE IN HRANA

se dobi za \$8.00 na teden. Brez hrane \$3.00 Na razpolago ima mo 60 sob z električno razsvetljavo. Zraven je poulična kara ki so je dobi vsak čas. Vprašaj te pri:

PETER GADEIKO,
1606 So. Halsted street.

NAŠI ZASTOPNIKI(ICE)

Naš glavni in potovalni zastopnik za vse naše liste "Edinost", "Ave Maria" in "Glasnik Presv. Srca Jezusovega" je Mr. Leo Mladich iz Chicago, Ill. On je pooblaščen pobirati naročnino za naše liste, oglaševati v vsa druga razna naročila, ki so v zvezi z našimi listi. Je pooblaščen tudi pooblaščevati po naslednjih nove zastopnike in zastopnice.

LOKALNI ZASTOPNIKI (ICE).

OHIO.

Barberton, Ohio. — Mr. Frank Zupančič, Mr. Joseph Lekšan.
Bridgeport, O. — Mr. Ludovic Hoge
Newburg, O. — Rev. J. J. Oman, Mr. Jakob Resnik.
Cleveland, O. — Mr. Frank Suhadolnik, Mr. Anton Strniša, Mrs. J. Serclj, Mrs. Ivanka Gaspari.
Bedford, O. — Mr. Frank Stavec, Collinwood, O. — Mr. John Mesecc.
Nottingham, O. — Miss. Mary Mevzek.
Lorain, O. — Miss Frances Bombač.

PENNSYLVANIA.

Ambridge, Pa. — Mrs. Jennie Svegell
Beadling, Pa. — Mr. Joseph Lesjak
Bridgeville, Pa. — Miss Elizabeth Pogačnik.
Burdine, Pa. — Mr. John Krek.
Burgessstown, Pa. — Mrs. J. Pijtar
Canonsburg, Pa. — Mr. Mihael Tomšič, Mr. John Pelhan, Mrs. Mary Beve, Miss F. Mohorič.
Forest City, Pa. — Anna Grčman, Miss Mary Svete.
Imperial, Pa. — Mr. Paul Jamnik.
Johnstown, Pa. — Mr. Andrew Tomec.
Moon Run, Pa. — Mr. Jakob Drašler.
Olyphant, Pa. — Miss Mary Zore.
Pittsburgh, Pa. — Mr. John Golobič, Mr. J. Bojanc, Mr. Geo. Weselich.
Steelton, Pa. — Mr. Anton Malešich, Mrs. Dorothy Dermeš.

MINNESOTA.

Gilbert, Minn. — Mrs. A. Preglet
Mr. Frank Ulčar.
Aurora, Minn. — Mrs. E. Smolich.
Biwabik, Minn. — Mr. Frank Globokar.
Chisholm, Minn. — Mrs. Barbara Globokar, Rev. J. E. Schifferer, Mr. John Strle.
Ely, Minn. — Mr. Jos. Peshel, Mr. J. Otrin, Mrs. V. Marn.
Eveleth, Minn. — Frances Kvaternik, Johana Kastelic in Antonia Nemgar.
Greaney, Minn. — Mrs. U. Babich.
New Duluth, Minn. — Mr. M. Špehar, Rev. A. Pirnat.
Rice, Minn. — Rev. John Trobec.
Virginia, Minn. — Mrs. Sterbenc.

v Slovenijo in Hrvatsko, ki bo ocenila škodo, ki jo je prizadela povodenj. Tej komisiji načeljujeja ministri Vujičić in Trifković.

Razne nesreče.

Pri Dolenc in Pogačnikovi žagi v Soteski je voznika Precelj Jožefa udaril konj. Mož je zadobil težke poškodbe na obrazu in je bil oddan v ljubljansko bolnišnico. — V tovarni "Titan" v Kamniku je delavcu Logar Stanokotu padel železen drog na glavo in mu prizadel urednino. — Na lesnem skladišču Fr. Gorjanc et Cie v Kranju si je delavec Gros Janez izpahnil desno roko. — Maks Jožef, lesni delavec pri M. Vodišek v Mariboru se je usekal v desno koleno. — Pri trdki Matzun v Rogoznici se je delavec Arnuš Matija poškodoval desno pleče. — V prvi jug. alkoholni družbi v Ptujju se je sodar Glazar Anton opeknel na levi nogi, ker je padel v vročo izkuhano slivno maslo. — Ignac Šumenjak, kovaški vajenec pri Bešvir Jožefu v Trgovčiču pri Vel. Nedelji si je pri vrtnem stroju zmečkal dva prsta leve roke. — Pri gozdnem uradu barona Borna v Trzinu se je drvar Mikel Janez pri spravljanju hlodov zmečkal levo roko. — V mehanični delavnici Marušić Miroslava na Vrhniki si je vajenec Masten Ivan poškodoval desno oko pri brušenju železa.

Sorica nad Železniki.

Dne 5. decembra je bil izvoljen za župana Lovro Pintar, posestnik iz Sp. Sorice 20. — Župan in 4 svetovalci so pristali SLS.

Beg iz državne službe.

V zadnjem času sa izstopili iz državne službe samo v šibeniškem sodnem okrožju trije sodniki. Te dni sta izstopila dr. Polž in dr. Tiron v Drnišu.

ŠIRITE LIST EDINOST

Slovenska Laundrija v Chicago.

Slovenskim družinam v naselbini naznanjam, da obratujem lastno pralnico, kjer peremo vsakovrstno perilo. — Delo dobro in za vsakogar zadovoljivo. — Kadarkoli imate kako perilo za pranje pokličite nas po telefonu, da pridemo po perilo na Vaš dom. Perilo Vam pripeljemo, ko ga operemo zopet nazaj na Vaš dom.

Kadarkoli imate kako perilo ne pozabite na lastno slovensko pralnico!

Park View Wet Wash Laundry Co.

ŠTEFAN HORVATH, lastnik.

1501 — So. California Ave.

Tel.: Rockwell 1230.